

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Giorgio Fidenato.

Tolkningsfrågor

1. Är tillståndet i artikel 1.2 i lagstiftningsdekret nr 212 av den 24 april 2001, såsom det har tolkats i nationell rättspraxis, förenligt med bestämmelserna i direktiv 2001/18/EG⁽¹⁾?
2. Är, i de fall medlemsstaten har underkastat sådd av GMO ett tillstånd som särskilt ska skydda den så kallade principen om samexistens, ett sådant tillstånd nödvändigt även när de genmodifierade organismerna redan är införda i den gemensamma sortlistan?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EGT L 106, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakien) den 28 november 2012 — Michal Zeman mot Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline

(Mål C-543/12)

(2013/C 63/14)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Michal Zeman

Motpart: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 1.4 [i rådets direktiv 91/477/EEG⁽¹⁾] (nedan kallat direktivet) jämförd med artikel 3 i direktivet och med artiklarna 45.1 och 52.1 i [Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna] tolkas på så sätt att

- a) det inte är tillåtet för en medlemsstat att anta en bestämmelse som inte möjliggör beviljande av ett europeiskt skjutvapenpass, i den mening som avses i artikel 1.4 i direktivet, till innehavaren av ett tillstånd att bära vapen (tillstånd att inneha vapen), vilket har beviljats för andra ändamål än sport- och jaktändamål och som annars ger innehavaren av tillståndet rätt att inneha (och bära) ett skjutvapen för vilket han ansöker om ett europeiskt skjutvapenpass,

och detta trots att:

- b) bestämmelsen i denna (ursprungs)medlemsstat tillåter en sådan innehavare att, även i avsaknad av ett europeiskt skjutvapenpass, föra ut nämnda skjutvapen ur medlemsstaten till en annan medlemsstats territorium på det enda villkoret att myndigheterna underrättas därom samt att tillståndsinnehavarens ställning inte förändras på något sätt i förhållande till nämnda ursprungsmedlemsstat, inte ens vid beviljande av europeiskt skjutvapenpass (det vill säga att en sådan innehavare endast måste uppfylla samma underrättelseplikt)?

2. För det fall den första frågan besvaras jakande: när en nationell bestämmelse inte ger nämnda innehavare rätt att erhålla ett europeiskt skjutvapenpass, har då artikel 1.4 i direktivet direkt effekt i den meningen att medlemsstaten på grund av denna bestämmelse är skyldig att bevilja nämnda innehavare ett europeiskt skjutvapenpass?
3. Om den första eller den andra frågan besvaras nekande: är behörigt organ i medlemsstaten skyldigt att tolka den nationella bestämmelsen — som

- a) inte uttryckligen utgör hinder för att nämnda innehavare erhåller ett europeiskt skjutvapenpass, men

- b) föreskriver ett förfarande för beviljande av europeiskt skjutvapenpass endast för innehavare av ett tillstånd att bära vapen (av ett motsvarande tillstånd att inneha vapen) som beviljats uteslutande för sport- och jaktändamål –

i den mån det är möjligt, på så sätt att det behöriga organet är skyldigt att bevilja europeiskt skjutvapenpass också till en innehavare av ett tillstånd att bära vapen som inte har beviljats för sport- och jaktändamål, om detta är möjligt med hänsyn till direktivets indirekta effekt?

⁽¹⁾ EGT L 256, s. 51.

Överklagande ingett den 5 december 2012 av Wam Industriale SpA av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 27 september 2012 i mål T-303/10, Wam Industriale mot kommissionen

(Mål C-560/12 P)

(2013/C 63/15)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Wam Industriale SpA (ombud: E. Giuliani och R. Bertoni, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen